

Padomes Direktīva 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem

EIROPAS KOPIENAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 130.s pantu,
ņemot vērā Komisijas priekšlikumu¹,
ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu²,
ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu³,

tā kā Padomes Direktīvā 78/319/EEK (1978. gada 20. marts) par toksiskajiem un bīstamajiem atkritumiem⁴ paredzēti Kopienas noteikumi par bīstamo atkritumu apglabāšanu; tā kā, lai ņemtu vērā dalībvalstu gūto pieredzi minētās direktīvas ieviešanā, ir jāgroza noteikumi un jāaizstāj Direktīva 78/319/EEK ar šo direktīvu;

tā kā Padomes 1990. gada 7. maija rezolūcija par politiku atkritumu jomā⁵ un Eiropas Kopienas vides rīcības programma, par ko Eiropas Kopienas Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji Padomes sanāksmē 1987. gada 19. oktobrī pieņēma rezolūciju par Eiropas Kopienas politikas un vides rīcības programmas (1987. līdz 1992.) turpināšanu un īstenošanu⁶, paredz Kopienas pasākumus, lai uzlabotu bīstamo atkritumu apglabāšanas un apsaimniekošanas nosacījumus;

tā kā vispārējie atkritumu apsaimniekošanas noteikumi, kas ir paredzēti Padomes Direktīvā 75/442/EEK (1975. gada 15. jūlijs) par atkritumiem⁷, kurā izdarīti grozījumi ar Direktīvu 91/156/EEK⁸, attiecas arī uz bīstamo atkritumu apsaimniekošanu;

tā kā, lai pareizi apsaimniekotu bīstamos atkritumus, ir vajadzīgi papildu stingrāki noteikumi, ņemot vērā šādu atkritumu īpašo raksturu;

tā kā, lai uzlabotu bīstamo atkritumu apsaimniekošanas efektivitāti Kopienā, jāizmanto pamatojoties uz pieredzi izveidota precīza un vienota bīstamo atkritumu definīcija;

tā kā ir jānodrošina bīstamo atkritumu apglabāšanas un reģenerācijas pēc iespējas pilnīgs monitorings;

tā kā ir jābūt iespējai ātri pielāgot šīs direktīvas noteikumus zinātnes un tehnikas attīstībai; tā kā ar Direktīvu 75/442/EEK izveidotajai komitejai ir jābūt tiesīgai piemērot šīs direktīvas nosacījumus šādai attīstībai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šīs direktīvas, kas pieņemta saskaņā ar Direktīvas 74/442/EEK 2. panta 2. punktu, mērķis ir tuvināt dalībvalstu tiesību aktus par bīstamo atkritumu kontrolētu apsaimniekošanu.

2. Saskaņā ar šo direktīvu, Direktīvu 75/442/EEK piemēro attiecībā uz bīstamajiem atkritumiem.

¹ OV Nr. C 295, 19.11.1988., 8. lpp. un OV Nr. C 42, 22.2.1990., 19. lpp.

² OV Nr. C 158, 26.6.1989., 238. lpp.

³ OV Nr. C 56, 6.3.1989., 2. lpp.

⁴ OV Nr. L 84, 31.3.1978., 43. lpp.

⁵ OV Nr. C 122, 18.5.1990., 2. lpp.

⁶ OV Nr. C 328, 7.12.1987., 1. lpp.

⁷ OV Nr. L 194, 25.7.1975., 39. lpp.

⁸ OV Nr. L 78, 26.3.1991., 32. lpp.

3. Atkritumu definīcija un citas šajā direktīvā lietoto terminu definīcijas ir tās, kas dotas Direktīvā 75/442/EEK.

4. Šajā direktīvā "bīstamie atkritumi" ir

– atkritumi, kas iekļaujami sarakstā, kurš jāizveido saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 18. pantā paredzēto procedūru, pamatojoties uz šīs direktīvas I un II pielikumu, ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms šīs direktīvas īstenošanas dienas. Šiem atkritumiem ir jāpiemīt vismaz vienai no III pielikumā minētajām īpašībām. Sarakstā ņem vērā atkritumu izcelsmi un sastāvu un, ja vajadzīgs, koncentrācijas robežvērtības. Šo sarakstu periodiski pārskata un, ja vajadzīgs, groza saskaņā ar to pašu procedūru,

– citiem atkritumiem, ja dalībvalsts uzskata, ka tiem piemīt III pielikumā minētās īpašības. Par šādiem gadījumiem informē Komisiju un tos pārskata saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 18. pantā paredzēto procedūru ar mērķi pielāgot sarakstu.

5. Šīs direktīvas nosacījumi neattiecas uz sadzīves atkritumiem. Pēc Komisijas ierosinājuma Padome ne vēlāk kā līdz 1992. gada beigām paredz īpašus noteikumus, ņemot vērā sadzīves atkritumu īpašo raksturu.

2. pants

1. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai uzliktu par pienākumu reģistrēt un identificēt ikvienu vietu, kur notiek bīstamo atkritumu noglabāšana (novadīšana vidē).

2. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai uzņēmumiem, kas apglabā, reģenerē, savāc vai transportē bīstamos atkritumus, aizliegtu jaukt kopā dažādu kategoriju bīstamos atkritumus vai jaukt kopā bīstamos atkritumus ar nebīstamajiem atkritumiem.

3. Atkāpjoties no 2. punktā minētā, bīstamo atkritumu sajaukšanu ar citiem bīstamajiem atkritumiem vai ar cita veida atkritumiem, vielām vai materiāliem var atļaut tikai tad, ja tas atbilst Direktīvas 75/442/EEK 4. pantā paredzētajiem nosacījumiem un ja tas uzlabotu apglabāšanas vai reģenerācijas drošumu. Lai veiktu šādas darbības, ir jāsaņem atļauja saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 9., 10. 11. pantu.

4. Ja atkritumi jau ir sajaukti ar citiem atkritumiem, vielām vai materiāliem, tie jāatdala, ja tas ir tehniski un ekonomiski iespējams, kā arī tad, ja tas vajadzīgs saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 4. pantu.

3. pants

1. Atkāpe, kas minēta Direktīvas 75/442/EEK 11. panta 1. punkta a) apakšpunktā attiecībā uz atļaujām, kas jāsaņem uzņēmumiem, kuri veic savu atkritumu apglabāšanu, nav attiecināma uz tiem bīstamajiem atkritumiem, uz ko attiecas šī direktīva.

2. Saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu dalībvalsts var nepiemērot minētās direktīvas 10. pantu attiecībā uz uzņēmumiem, kas reģenerē atkritumus, uz ko attiecas šī direktīva,

– ja dalībvalsts paredz vispārējus noteikumus, kuros ir uzskaitīti atkritumu veidi un daudzumi, kā arī paredzēti īpaši nosacījumi (atkritumos esošo bīstamo vielu saturs robežvērtības, emisijas robežvērtības, darbības veidi) un citas prasības, kas vajadzīgas, lai veiktu dažādu veidu reģenerāciju;

– ja atkritumu daudzums vai reģenerācijas metodes nodrošina Direktīvas 75/442/EEK 4. pantā paredzēto prasību izpildi.

3. Kompetentās iestādes reģistrē 2. punktā minētos uzņēmumus.

4. Ja dalībvalsts gatavojas piemērot 2. punktā paredzētos noteikumus, tad attiecīgajā punktā minētos noteikumus nosūta Komisijai ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms to stāšanās spēkā. Komisija apspriežas ar dalībvalstīm. Ņemot vērā apspriežu rezultātus, Komisija ierosina vienoties par noteikumiem saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 18. pantā paredzēto procedūru.

4. pants

1. Direktīvas 75/442/EEK 13. pants attiecas arī uz bīstamo atkritumu radītājiem.
2. Direktīvas 75/442/EEK 14. pants attiecas arī uz bīstamo atkritumu radītājiem un visiem uzņēmumiem, kas pārvadā bīstamos atkritumus.
3. Direktīvas 75/442/EEK 14. pantā minētie reģistra ieraksti ir jāuzglabā vismaz trīs gadus, izņemot uzņēmumus, kas pārvadā atkritumus un kam minētie ieraksti jāglabā vismaz 12 mēnešus. Dokumentārus pierādījumus tam, ka ir veiktas apsaimniekošanas darbības, ir jāiesniedz pēc kompetento iestāžu vai atkritumu iepriekšējā īpašnieka pieprasījuma.

5. pants

1. Dalībvalstis paredz pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka savākšanas, pārvadāšanas un pagaidu glabāšanas laikā atkritumi ir attiecīgi iepakoti un marķēti saskaņā ar spēkā esošiem starptautiskajiem un Kopienas standartiem.
2. Attiecībā uz bīstamajiem atkritumiem savākšanas un transporta pasākumu inspicēšana, ko veic saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 13. pantu, galvenokārt attiecas uz šādu atkritumu izcelsmi un galamērķi.
3. Ja notiek bīstamo atkritumu nodošana, jābūt identifikācijas veidlapai, kurā ir Padomes Direktīvas 84/631/EEK (1984. gada 6. decembris) par pārraudzību un kontroli attiecībā uz bīstamo atkritumu pārrobežu pārvadājumiem Eiropas Kopienā⁹, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 86/279/EEK¹⁰, I pielikumā A iedaļā minētās ziņas.

6. pants

1. Kā minēts Direktīvas 75/442/EEK 7. pantā, kompetentās iestādes sagatavo bīstamo atkritumu apsaimniekošanas plānu, atsevišķi vai kā kopējā atkritumu apsaimniekošanas plāna sastāvdaļu, un publisko šos plānus.
2. Komisija salīdzina šos plānus, jo īpaši apglabāšanas un reģenerācijas metodes. Tā dara šo informāciju pieejamu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas to prasa.

7. pants

Ārkārtējas situācijas vai briesmu draudu gadījumā dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, tostarp vajadzības gadījumā uz laiku atkāpjas no šīs direktīvas, lai nodrošinātu, ka ar bīstamajiem atkritumiem rīkojas, neapdraudot iedzīvotājus vai vidi. Dalībvalsts informē Komisiju par šādām atkāpēm.

8. pants

⁹ OV Nr. L 326, 13.12.1984., 31. lpp.

¹⁰ OV Nr. L 181, 4.7.1986., 13. lpp.

1. Saistībā ar Direktīvas 75/442/EEK 16. panta 1. punktā minēto ziņojumu un, pamatojoties uz saskaņā ar šo pantu sagatavoto anketu, dalībvalstis Komisijai nosūta ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

2. Papildus Direktīvas 75/442/EEK 16. panta 2. punktā minētajam konsolidētajam ziņojumam, Komisija reizi trijos gados ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas īstenošanu.

3. Papildus līdz 1994. gada 12. decembrim dalībvalstis nosūta Komisijai šādu informāciju par katru uzņēmumu, kas apglabā vai reģenerē bīstamos atkritumus galvenokārt trešo personu vārdā un kas, iespējams, veido daļu no Direktīvas 75/442/EEK 5. pantā minētā integrētā tīkla,

– nosaukums un adrese,

– atkritumu apstrādei izmantotā metode;

– to atkritumu veidi un daudzumi, ko var apstrādāt.

Reizi gadā dalībvalstis informē Komisiju par izmaiņām šajā informācijā. Komisija pēc pieprasījuma dara šo informāciju pieejamu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

Par formu, kādā jāiesniedz informācija Komisijai, vienojas saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 18. pantā paredzēto procedūru.

9. pants

Grozījumus, kas vajadzīgi, lai pielāgotu šīs direktīvas pielikumus tehnikas un zinātnes attīstībai un pārskatītu

1. panta 4. punktā minēto sarakstu, pieņem saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 18. pantā paredzēto procedūru.

10. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1993. gada 12. decembrim janvārim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

3. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

11. pants

Ar šo no 1993. gada 12. decembra atceļ Direktīvu 78/319/EEK.

12. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.
Briselē, 1991. gada 12. decembrī

Padomes vārdā
priekšsēdētājs –
J.G.M. Alders

I PIELIKUMS

BĪSTAMO ATKRITUMU KATEGORIJAS JEB VEIDI, KAS UZSKAITĪTI ATBILSTOŠI TO RAKSTURAM VAI ATKRITUMUS RADOŠAJĀM DARBĪBĀM* (ATKRITUMI VAR BŪT ŠĶĪDRI, DŪŅU VAI CIETĀ FORMĀ)

I.A. PIELIKUMS

Atkritumi, kam ir III pielikumā minētās īpašības un kas sastāv no

1. anatomiskām substancēm; slimnīcu un citiem ārstniecības atkritumiem;
2. farmaceitiskiem līdzekļiem, zālēm un veterināriem ārstniecības līdzekļiem;
3. koksnes aizsardzības līdzekļiem;
4. biocīdiem un augu aizsardzības līdzekļiem;
5. par šķīdinātājiem izmantoto vielu atliekām;
6. halogēnētām organiskām vielām, ko neizmanto kā šķīdinātājus, izņemot inertus polimēru materiālus;
7. cianīdus saturošiem atļaidināšanas sāļiem;
8. minerālvielām un eļļainām vielām (piem., mašīnapstrādes eļļu atliekām utt.);
9. eļļas/ūdens, ogļūdeņraža/ūdens maisījumiem, emulsijām;
10. PCB un/vai PCT saturošām vielām (piem., dielektriķiem u.c.);
11. darvas, kas rodas rafinēšanas, destilēšanas procesā vai jebkādas pirolītiskas apstrādes rezultātā (piem., kuba atlikumi u.c.);
12. iespaidkrāsām, krāsvielām, pigmentiem, krāsām, lakām;
13. sveķiem, lateksam, plastifikatoriem, līmēm/adhezīviem;
14. ķīmiskām vielām, kas radušās pētnieciskā, attīstības vai mācību darba rezultātā, kas nav identificēts un/vai ir jauns un kura ietekme uz cilvēku un/vai vidi nav izpētīta (piem., atliekas, kas rodas laboratoriju darbības rezultātā u.c.);
15. pirotehnikas un citām sprāgstvielām;
16. fotoķīmikālijām un attīstīšanas materiāliem;
17. materiāliem, kas piesārņoti ar kādu no polihlordibenzofurānam radniecīgām vielām;
18. materiāliem, kas piesārņoti ar kādu no polihlordibenzo-p-dioksīnam radniecīgām vielām.

I.B. PIELIKUMS

Atkritumi, kas satur kādu no II pielikumā minētajām sastāvdaļām un kam piemīt kāda no III pielikumā minētajām īpašībām, un kas sastāv no:

19. dzīvnieku vai augu ziepēm, taukiem vai vaskiem;

20. nehalogenētām organiskām vielām, ko neizmanto kā šķīdinātājus;
21. neorganiskām vielām, kurās nav metālu vai metālu savienojumu;
22. pelniem un/vai izdedžiem;
23. augsnes, smiltīm, māliem, tostarp bagarēšanas grunts;
24. atļaidināšanas sāļiem, kas nesatur cianīdus;
25. metālu putekļiem un pulveriem;
26. izlietotiem katalizatoriem;
27. metālus vai metālu savienojumus saturošiem šķidrums vai dūņām;
28. atliekām no piesārņojuma kontroles darbībām (piem., gaisa filtru putekļiem utt.), izņemot 29., 30. un 33. pozīciju;
29. skruberu dubļiem;
30. ūdens attīrīšanas iekārtu dūņām;
31. dekarbonizācijas procesa atliekām;
32. jonu apmaiņas kolonnu atliekām;
33. notekūdeņu dūņām, kas nav apstrādātas vai nav piemērotas izmantošanai lauksaimniecībā;
34. atlikumiem no tvertņu un/vai iekārtu tīrīšanas;
35. piesārņotām iekārtām;
36. piesārņotām tvertnēm (piem., iepakojuma, gāzes baloniem u.c.), kas pildītas ar vienu vai vairākām II pielikumā uzskaitītajām sastāvdaļām;
37. akumulatoriem un citiem elektriskiem elementiem;
38. augu eļļām;
39. materiāliem, kas radušies, šķirojot savāktos sadzīves atkritumus, un kam piemīt kāda no III pielikumā minētajām īpašībām;
40. jebkādiem citiem atkritumiem, kas satur kādu no II pielikumā minētajām sastāvdaļām un kam piemīt kāda no III pielikumā minētajām īpašībām.

* Dažu posteņu dublēšanās ar II pielikumā minētajiem ir tīša

II PIELIKUMS

I.B. PIELIKUMĀ MINĒTO ATKRITUMU SASTĀVDAĻAS, KAS PADARA TOS BĪSTAMUS, JA TIEM PIEMĪT III PIELIKUMĀ MINĒTĀS ĪPAŠĪBAS *

Atkritumi, kuru sastāvā ir

- C1 berilijs, berilija savienojumi,
- C2 vanādija savienojumi,
- C3 hroma (VI) savienojumi,
- C4 kobalta savienojumi,
- C5 niķeļa savienojumi,
- C6 vara savienojumi,
- C7 cinka savienojumi,
- C8 arsēns, arsēna savienojumi,
- C9 selēns, selēna savienojumi,
- C10 sudraba savienojumi,
- C11 kadmija, kadmija savienojumi,
- C12 alvas savienojumi,
- C13 antimons, antimona savienojumi,
- C14 telūrs, telūra savienojumi,
- C15 bārijs, bārija savienojumi, izņemot bārija sulfātu,
- C16 dzīvsudrabs, dzīvsudraba savienojumi,
- C17 tallijs, tallija savienojumi,
- C18 svins, svina savienojumi,
- C19 neorganiskie sulfīdi,
- C20 neorganiskie fluora savienojumi, izņemot kalcija fluorīdu,
- C21 neorganiskie cianīdi,
- C22 šādi sārnu vai sārmezemju metāli: litijs, nātrijs, kālijs, kalcijs, magnijs elementārā formā,
- C23 skābju šķīdumi vai skābes cietā veidā,
- C24 sārnu šķīdumi vai sārmu cietā veidā,
- C25 azbests (putekļi un šķiedras),
- C26 fosfors, fosfora savienojumi, izņemot fosfātu minerālus,
- C27 metālu karbonili,
- C28 peroksīdi,
- C29 hlorāti,
- C30 perhlorāti,
- C31 azīdi,
- C32 polihlorbifenili (PCB) un polihlorterfenili (PCT),
- C33 farmaceitiskie un veterinārie ārstniecības līdzekļi,
- C34 biocīdi un augu aizsardzības līdzekļi (piem., pesticīdi u.c.),
- C35 infekciozas vielas,
- C36 kreozoti,
- C37 izocianāti, tiocianāti,
- C38 organiskie cianīdi (piem., nitrili u.c.),
- C39 fenoli, fenolu savienojumi,
- C40 halogenēti šķīdinātāji,
- C41 organiskie šķīdinātāji, izņemot halogenētos šķīdinātājus,
- C42 halogēnorganiskie savienojumi, izņemot inertus polimēru materiālus un citas šai pielikumā minētās vielas,
- C43 aromātiskie savienojumi, policikliskie un heterocikliskie organiskie savienojumi,
- C44 alifātiskie amīni,
- C45 aromātiskie amīni,
- C46 ēteri,
- C47 sprādzienbīstamas vielas, izņemot tās, kas jau ir minētas šajā sarakstā,
- C48 sērorganiskie savienojumi,
- C49 polihlordibenzofurānam radniecīgas vielas,
- C50 polihlordibenzo-*p*-dioksīnam radniecīgas vielas,
- C51 ogļūdeņraži un to skābekli, slāpekli un/vai sēru saturoši savienojumi, kas nav minēti citur šajā pielikumā.

* Dažu bīstamo atkritumu veidu dublēšanās ar I pielikumā minētajiem ir tīša.

III PIELIKUMS

ATKRITUMU ĪPAŠĪBAS, KAS PADARA TOS BĪSTAMUS

- H1 "Sprāgstošs": vielas un preparāti, kas var sprāgt atklātas liesmas iedarbībā vai ir jūtīgāki pret triecieniem vai berzi kā dinitrobenzols.
- H2 "Oksidējošs": vielas un preparāti, kas kontaktā ar citām, jo uzliesmojošām vielām, izraisa eksotermiskas reakcijas.
- H3–A "Viegli uzliesmojošs":
– šķidrās vielas un preparāti, kuru uzliesmošanas temperatūra ir zemāka nekā 21°C (tostarp īpaši viegli uzliesmojošus šķidrums), vai
– vielas un preparāti, kas saskarē ar gaisu apkārtējās vides temperatūrā bez jebkādas enerģijas pievadīšanas var sakarst un aizdegties, vai
– cietas vielas un preparāti, kas pēc īsa kontakta ar degšanas avotu var viegli aizdegties un turpināt degt vai reaģēt arī pēc aizdedzes avota aizvākšanas, vai
– gāzveida vielas un preparāti, kas ir uzliesmojoši gaisā pie normāla spiediena, vai
– vielas un preparāti, kas, saskaroties ar ūdeni vai mitru gaisu, izdala viegli uzliesmojošas gāzes bīstamos daudzumos.
- H3–B "Uzliesmojošs": šķidrās vielas un preparāti ar uzliesmošanas temperatūru robežās no 21°C līdz 55°C.
- H4 "Kairinošs": nekodīgas vielas un preparāti, kas, nonākot tiešā, ilgstošā vai atkārtotā saskarē ar ādu vai gļotādu, var izraisīt iekaisumu.
- H5 "Kaitīgs": vielas un preparāti, kas ieelpoti, norīti vai absorbēti caur ādu var radīt noteiktu veselības apdraudējumu.
- H6 "Toksisks": vielas un preparāti (tostarp ļoti toksiskas vielas un preparāti), kas ieelpoti, norīti vai absorbēti caur ādu var radīt nopietnus akūtus vai hroniskus veselības apdraudējumus vai izraisīt nāvi.
- H7 "Kancerogēns": vielas un preparāti, kas ieelpoti, norīti vai absorbēti caur ādu var izraisīt vēzi vai paaugstināt tā rašanās iespējamību.
- H8 "Kodīgs": vielas un preparāti, kas, nonākot saskarē ar dzīvajiem audiem, tos var iznīcināt.
- H9 "Infekciозs": vielas un preparāti, kas satur dzīvotspējīgus mikroorganismus vai to toksīnus, par kuriem ir zināms vai domājams, ka tie var izraisīt cilvēka vai citu dzīvu organismu saslimšanu.
- H10 "Teratogēns": vielas un preparāti, kas ieelpoti, norīti vai absorbēti caur ādu var izraisīt nepārmantojamas ģenētiskas anomālijas vai palielināt to rašanās iespējamību.
- H11 "Mutagēns": vielas un preparāti, kas ieelpoti, norīti vai absorbēti caur ādu var izraisīt pārmantojamas ģenētiskas anomālijas vai palielināt to rašanās iespējamību.
- H12 "Vielas un preparāti, kas, saskaroties ar gaisu, ūdeni vai skābi, izdala ļoti toksiskas vai toksiskas gāzes.
- H13 "Vielas un preparāti, kas pēc to apglabāšanas ir spējīgi jebkādā veidā izdalīt kādu citu vielu, piemēram, infiltrātu, kam piemīt kāda no iepriekš uzskaitītajām īpašībām.
- H14 "Ekotoksisks": vielas un preparāti, kas pakļauj vai var pakļaut tūlītējam vai kavētam riskam vienu vai vairākus vides elementus.

Piezīmes

1. Bīstamības apzīmējumu "toksisks" (un "ļoti toksisks"), "kaitīgs", "kodīgs" un "kairinošs" apraksti ir sagatavoti, pamatojoties uz kritērijiem, kas izklāstīti VI pielikuma I A un II B daļā Padomes Direktīvā 67/548/EEK (1967. gada 27. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu¹¹ redakcijā, kāda tā ir pēc grozījumu izdarīšanas ar Padomes Direktīvu 79/831/EEK¹².

2. Attiecībā uz apzīmējumiem "kancerogēns", "teratogēns", "mutagēns" un lai atspoguļotu jaunākos atklājumus, papildus kritēriji ir iekļauti Direktīvas 67/584/EEK varianta, kurā iekļauti ar Komisijas Direktīvu 83/467/EEK¹³ izdarītie grozījumi, VI pielikumā (II D daļa) paredzētajās pamatnostādnēs attiecībā uz bīstamo vielu un preparātu klasifikāciju un marķēšanu.

Testēšanas metodes

Testēšanas metodes ir domātas, lai piešķirtu īpašu nozīmi III pielikumā dotajām definīcijām.

Jāizmanto tās metodes, kas ir aprakstītas V pielikumā Direktīvā 67/584/EEK, kurā izdarīti grozījumi ar Direktīvu 84/449/EEK¹⁴ vai ar sekojošām Komisijas direktīvām, ar ko Direktīvu 67/584/EEK pielāgo tehnikas attīstībai. Šīs metodes pamatojas uz dažādu kompetentu starptautisku institūciju, jo īpaši ESAO, darbu un rekomendācijām.

¹¹ OV Nr. L 196, 16.8.1967., 1. lpp.

¹² OV Nr. L 259, 15.10.1979., 10. lpp.

¹³ OV Nr. L 257, 16.9.1983., 1. lpp.

¹⁴ OV Nr. L 251, 19.9.1984., 1. lpp.